

РЕШЕНИЕ

№ 6493

гр. София, 31.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 26 състав, в публично заседание на 31.10.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Шишкова

при участието на секретаря Веселина Григорова, като разгледа дело номер **10071** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 111 от Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража (ЗИНЗС).

Образувано е по жалба на М. С. И., изтъпяващ наказание „Лишаване от свобода“ в Затворническо общежитие от закрит тип „К.“ срещу Заповед № 164 от 06.10.2023 г. издадена от и. ф. началник на ЗОЗТ „К.“, с която на основание чл. 100, ал. 1 и ал. 2, т. 1 и т. 5 и чл. 102, ал. 2 т ЗИНЗС му е наложено дисциплинарно наказание „изолиране в наказателна килия за срок от 5 денонощия“.

По делото е постъпило допълнение към жалбата от процесуалния представител на жалбоподателя – адв. П. Г., САК, в което са развити оплаквания за незаконосъобразност на оспорения административен акт, поради липса на фактическа и правна обосновааност, и допуснати съществени нарушения на административно производствените правила, ограничили правото на защита на доверителя й. Твърди се, че заповедта не съдържа фактическите основания, обосноваващи конкретното нарушение, за което е ангажирана дисциплинарната отговорност на лишения от свобода. Оспорва се относимостта на приложените към административната преписка документи и обяснения към авторството на вмененото му дисциплинарно нарушение. С тези аргументи е мотивирано искане за отмяна на обжалваната заповед, поради наличие на отменителните основания по чл. 146, т. 3 и т. 4 от АПК.

Жалбоподателят не участва в съдебното производство поради влошено си здравословно състояние, наложило хоспитализирането му в болницата при Затвора –

С.. Представява се от адв. Г., която и в съдебното заседание поддържа направеното искане за отмяна на оспорената заповед като необоснована и незаконосъобразна. Претендира присъждане на разноски в полза на доверителя й, за които представя списък.

Ответникът – и. ф. началник ЗОЗТ „К.“ участва лично при провеждане на съдебното заседание. Оспорва жалбата и счита, че е неоснователна.

Софийска градска прокуратура не участва със свой представител в съдебното производство, въпреки своевременното уведомяване за образуването му.

Административен съд – София град, в настоящия съдебен състав след като обсъди приложените доказателства в административната преписка и ангажираните в хода на съдебното производство, в контекста на становището на страните, съобразно правомощията си, прие за установено от фактическа страна:

На 21.09.2023 г. около 08:50 ч. в спално помещение № 2, на 4-та група в Затворническо общежитие от закрит тип „К.“ към Затвора С. е извършено претърсване. Действията са документирани с приложена към преписката докладна записка, изготвена от младши инспектор Д. П. – надзирател (л. 15 от делото), Протокол за претърсване и обиск (л. 16 от делото) и Протокол 160 от 21.09.2023 г. за иззети вещи (пари) при личен обиск и претърсване (л. 17 от делото).

В докладната е посочено, че „открих 1 бр. флашка 16 GB до прозореца на телевизора от лявата страна на лишения от свобода М. И. („Ф.“ черен на цвят). Същата бе иззета...“. Като свидетел в докладната записка е отразено името на лишен от свобода С. Г. В..

Приложената бланка на Протокол за претърсване и обиск в значителната си част е без видимо попълнено съдържание и не съдържа информация за лицето – лишен от свобода, на което е било обявено решение за претърсване или обиск. Протоколът, с който е иззета флаш паметта, № 160 от 21.09.2023 г. от 08,50 ч. сочи извършен личен обиск на лишения от свобода М. И., на основание чл. 92 от ЗИНЗС, като е отбелязано в скоби (конвой, на телевизора). Протоколът не носи подпис на лицето, което се твърди да е било обискирано, а само на съставител и свидетел – лишеният от свобода С. В., посочен в същото качество (свидетел) и в докладната записка.

Към преписката са приложени саморъчни обяснения на 8 лишени от свобода, в които се сочи, че при извършеното претърсване на спално помещение № 2 на четвърта група в ЗОЗТ „К.“ на 21.09.2023 г. в 08,50 ч. не е присъствал лишеният от свобода М. И.. Иззета е флашка, която е била на телевизора, собственост на М. И.. Флашката е собственост на лишения от свобода Г. И., който е заявил, че е пуснал да гледа съдържанието й на телевизора на лишения от свобода М. И. докато го няма. Към преписката са приложени копия на 7 снимки.

С докладна записка от 06.10.2023 г. (л. 9 – л. 12 от делото), инспектор СДВР 1,2 и 2 групи в ЗОЗТ „К.“ е направил предложение до и. ф. началника на ЗОЗТ „К.“ да наложи дисциплинарно наказание по чл. 101, т. 7 от ЗИНЗС – „изолиране в наказателна килия за срок от 5/пет/ денонощия“, на основание чл. 100, ал. 1 и ал. 2, т. 1 и т. 5 и чл. 102, ал. 2 от ЗИНЗС за извършено нарушение на чл. 96, т. 3, чл. 97, т. 3 и т. 7 от ЗИНЗС на двама лишени от свобода – М. И. и Г. И.. Предложено е иззетата флаш памет да бъде съхранявана за срок от 6 месеца от домакина на Затвора С..

Към преписката са приложени Протоколи № 72 (л. 13 и л. 14 от делото), с които е документирано изслушване от наказващия орган, издал оспорената заповед на предложените за дисциплинарно наказание лишени от свобода Г. В. И. и М. С. И..

В съдебното производство от ответника се представиха заповед № Л – 176 от 24.07.2023 г., издадена от началника на Затвора – С. (л. 46 – л. 47) и информация за съдържанието на иззетата флаш памет - записаните файлове (л. 51 – л. 82 от делото). Описаните фактически обстоятелства, въз основа на които е издадена оспорената заповед не се оспорват от страните по делото и позволяват да се направят следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, подадена е срещу подлежащ на обжалване по реда на чл. 111 от ЗИНЗС административен акт, от процесуално легитимирано лице – адресат на заповедта, при спазване на посочения в закона срок.

Разгледана по същество, жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Заповедта е издадена в предвидената писмена форма от компетентен орган по чл. 104, ал. 2 ЗИНЗС - и. ф. началник на ЗОЗТ „К.“, с делегирани правомощия, съгласно Заповед № Л – 176 от 24.07.2023 г. издадена от началника на Затвора – С. (л. 46 – л. 47 от делото).

От представената административна преписка се установява, че преди налагане на наказанието са събрани относими доказателства за установяване на фактическите обстоятелства, от значение за състава на санкционираното дисциплинарно нарушение. Анализът на информацията, съдържаща се както в приложените саморъчни обяснения, така и в оформените писмени документи – докладни записки и протоколи, дава основание за категоричен извод, че към момента на провеждане на действията по претърсване в спалното помещение № 2, 4-та група на ЗОЗТ „К.“ - на 21.09.2023 г. в 08:50 ч. лишеният от свобода М. И. не се е намирал в помещението. Не е спорен и фактът, че от помещението е иззета флаш памет, която е била поставена в телевизор, собственост на лишения от свобода М. И..

Твърденията, че лишеният от свобода М. И. е отказал да даде писмени обяснения по случая не са подкрепени с доказателства. Приложените протоколи, с които се твърди да е документирано изземването на забранената за държане вещ – 1 бр. флаш памет също не съдържат данни лишеният от свобода М. И. да е присъствал по време на това действие (изземване и/или обиск). В този аспект, основателни са възраженията на процесуалния представител на жалбоподателя за липса на доказателства, въз основа на които може да се направи извод, че иззетата вещ е притежавана от този лишен от свобода. Изводът, в приложената докладна записка от инспектор СДВР М. (л. 9 от делото), че иззетата флаш памет е собственост на лишения от свобода М. И., защото съдържа и негови снимки, актуални от 2023 г. не съответства на информацията в нито едно от приложените към преписката доказателства, включително и на саморъчните обяснения на осемте лишени от свобода.

В този аспект, основателни са възраженията на процесуалния представител на жалбоподателя, че в административната преписка не са приложени доказателства, въз основа на които може да се приеме за установено по несъмнен начин извършени от лишения от свобода М. И. дисциплинарни нарушения по чл. 97, т. 3 и т. 7 от ЗИНЗС – притежаване, ползване или държане при себе си на звуко и видеозаписващи устройства или части от тях“ и „притежаване на ...материали с порнографско съдържание“.

Липсата на фактическа обосновааност, предполага незаконосъобразност на оспорения административен акт, по смисъла на чл. 146, т. 4 от АПК.

На следващо място с процесната заповед е наложено дисциплинарно наказание по чл. 101, т. 7 от ЗИНЗС "изолиране в наказателна килия за срок от пет денонощия", което

може да бъде определено само при извършено дисциплинарно нарушение по чл. 100, ал. 2, т. 4, 6, 7 или 8 от ЗИНЗС, или при системни нарушения по чл. 100, ал. 2, т. 1, 2, 3 или 5 от ЗИНЗС.

В оспорената заповед е посочено, че наказанието се налага за извършено дисциплинарно нарушение по чл. 100, ал. 2, т. 5 от ЗИНЗС - неизпълнение на задълженията или неспазване на ограниченията, предвидени в този закон, без да е аргументирана изрично втората кумулативна предпоставка "системност", която изисква поне три констатирани и санкционирани по съответния ред, с влезли в сила административни актове (заповеди), дисциплинарни нарушения от същия вид. Позоваването на издадени заповеди в кратък период, преди оспорената, а именно Заповед № 162 от 03.10.2023 г.

Заповед № 154 от 26.09.2023 г., с които лишеният от свобода М. И. е наказван с предвидените в чл. 101, т. 4 и т. 2 от ЗИНЗС дисциплинарни наказания "забрана за участие в колективни мероприятия във и извън местата за лишаване от свобода за срок от три месеца" и "извънредно, дежурство по поддържане на чистотата и хигиената за срок от седем дни" не може да служи като доказателство, обосноваващо съществен квалифициращ елемент от състава на дисциплинарното нарушение по чл. 102, ал. 2 във в чл. 100, ал. 2, т. 5 от ЗИНЗС – „системни нарушения“. Дисциплинарното наказание се определя въз основа на установените към момента на извършване на дисциплинарното нарушение релевантни за правилното приложение на материалния закон факти. В конкретния казус дисциплинарното нарушение, за което е наложено наказание с оспорената в настоящото производство заповед, се твърди да е извършено на 21.09.2023 г. Към тази дата не са били издадени посочените в мотивите на оспорената заповед – заповеди № 154 от 26.09.2023 г. и № 162 от 03.10.2023 г. Казано по друг начин, дори и да са влезли в сила и да са приведени в изпълнение, същите не могат да служат като основание за установяване на квалифициращ елемент „системност“ по отношение на дисциплинарно нарушение, осъществено преди издаването им.

Изложеното дава основание на съда да приеме, че оспорената заповед като незаконосъобразна, издадена при съществено нарушение на административно производствените правила и в противоречие с материално правни норми следва да бъде отменена.

Своевременно направеното искане от процесуалния представител на жалбоподателя за присъждане на разноските по делото, при този изход на спора като основателно следва да бъде уважено, на основание чл. 143, ал. 1 от АПК. По делото е представен договор за правна защита и съдействие № 009614 от 22.10.2023 г. (л. 44 от делото), в който е отразено заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 500 лева. Представена е и квитанция за платена държавна такса за образуване на съдебното производство в размер на 10 лева. В такъв размер – 510 лева се претендира възстановяване на направените разноски и в представения списък, по чл. 80 от ГПК, заплащането на които следва да бъде възложено на ГД "Изпълнение на наказанията", на основание чл. 12, ал. 2 и ал. 3 от ЗИНЗС.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 111, ал. 6, т. 2 и ал. 7 от ЗИНЗС, Административен съд София-град, Първо отделение, 26-ти състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Заповед № 164/06.10.2023 г., издадена от и. ф. началник на Затворническо общежитие от затворен тип „К.“, съгласно Заповед № Л-176 от 24.07.2023 г. издадена от началника на Затвора - С., с която на основание чл. 100, ал. 1, т. 2 и ал. 2, т. 5 във вр. чл. 102, ал. 2 от ЗИНЗС на лишения от свобода М. С. И. е наложено дисциплинарно наказание по чл. 101, т. 7 - "изолиране в наказателна килия за срок от 5 денонощия".

ОСЪЖДА Главна дирекция "Изпълнение на наказанията", на основание чл. 143, ал. 1 от АПК във вр. чл. 12, ал. 2 и ал. 3 от ЗИНЗС да заплати на М. С. И., ЕГН [ЕГН] сумата от 510 (петстотин и десет) лева, направени по делото разноски.

Решението подлежи на касационно оспорване по реда на глава дванадесета от Административно-процесуалния кодекс пред тричленен състав на Административен съд София - град.

СЪДИЯ: